

Arrest

**nr. 85 758 van 09 augustus 2012
in de zaak RvV X en X en X/ IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 18 mei 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij S. KADYROV en haar advocaat E. VINOIS die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor verzoekende partij A. MAGOMADOVA en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen drie verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen deze beroepen in de zaken nrs. X, X en X wegens verknochtheid samen te voegen.

2. Over de gegrondheid

De eerste asielaanvraag van verzoekers werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 76 351 van 29 februari 2012 omdat geen geloof kan gehecht worden aan hun asielmotieven en omdat de situatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengen verzoekers als nieuwe elementen een convocatie bij, een attest van de mensenrechtenorganisatie Moeders zorg en een enveloppe.

De Raad hecht geen bewijswaarde aan voormelde documenten gelet op (i) het ontbreken van essentiële elementen op de convocatie en de onaannemelijk vage verklaringen van verzoeker hieromtrent en (ii) het gesolliciteerd karakter van het attest van de mensenrechtenorganisatie. Uit de enveloppe die verzoeker heeft neergelegd blijkt enkel dat hij in België post ontvangen heeft.

Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen concrete elementen bij dat de desbetreffende vaststellingen afdoende weerlegt; zij beperken zich louter het verwijzen naar de algemene situatie in Tsjetsjenië zonder deze informatie concreet op hun situatie te betrekken en tot het ontkennen, minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen.

Aldus zijn de nieuwe elementen niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 76 351 van 29 februari 2012 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe hun vorige verklaringen te bevestigen.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen augustus tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. C. DECAESTECKER,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DECAESTECKER

F. HOFFER